Vážená paní předsedkyně Von der Leyenová,
vážený pane prezidente Macrone,
vážený pane ministerský předsedo Costo,
vážení Evropané,

jsem velmi hrdá na to, že dnes mohu být spolu s vámi svědkem přelomového bodu v tomto jedinečném projektu aktivní účasti občanů. Účasti na budování Evropy, na upevňování jejích základů do budoucna.

Myslím si, že proslovy, které tu dnes zaznívají, nám přinášejí především toto poselství: budoucnost Evropy je nepopsanou stránkou a to, jaká bude, závisí na vás, na nás všech.

Tato diskuse nabyla 24. února – v den, kdy prezident Putin vydal rozkaz k útoku na Ukrajinu, – nový rozměr. Tato brutální agrese připomínající středověk změnila svět.

Svět je po 24. únoru zcela jiný, mnohem méně bezpečný. A s ním se změnila i role Evropy. Už si nemůžeme dovolit ztrácet čas.

Způsob, jakým jsme na invazi zareagovali a jak musíme reagovat i nadále, je lakmusovým papírkem našich hodnot. Jednota a odhodlanost naší reakce zaskočila naše kritiky a vzbudila v nás hrdost na to, že jsme Evropany. Toto musí být naším krédem.

Ovšem v momentě, kdy my tu diskutujeme, je Ukrajina stále okupována. Bomby stále zabíjejí vojáky i civilisty. Ženy jsou stále znásilňovány. Miliony obyvatel již uprchly a další se k útěku chystají. Mnoho lidí je stále uvězněno v podzemních chodbách pod Mariupolem.

Ukrajinci hledají v Evropě podporu. Jelikož stejně jako miliony Evropanů, kteří byli nuceni žít půl století za železnou oponou, si velmi dobře uvědomují, že neexistuje jiná alternativa než Evropa.

Budoucnost Evropy je spjata s budoucností Ukrajiny. Hrozba, které čelíme, je reálná. A selžeme-li, bude to mít nedozírné důsledky.

Proto se ptám: jak bude jednou historie posuzovat naše kroky? Budou se příští generace dočítat o vítězství multilateralismu nad izolacionismem? O upevnění provázaných vztahů mezi národy a lidmi, kteří jsou hrdí na svou jedinečnost, jak poznamenala Laura, ale kteří chápou, že v tomto novém světě nemůžeme budoucnosti čelit jinak než společně?

To vše záleží na nás. Je to náš úkol. Ráda bych tu dnes zdůraznila, že Evropský parlament bude bojovat za silnější Evropu a za vše, co Evropa představuje. To znamená za svobodu, demokracii, právní stát, spravedlnost, solidaritu a rovnost příležitostí.

Musíme proto více naslouchat než mluvit. Ústředním bodem tohoto procesu musíte být vy, a náš evropský projekt, který budujeme pro všechny – pro lidi na venkově i ve městech, pro obyvatele všech regionů Evropy.

Evropský projekt má impozantní dějiny. Vytvořili jsme společný trh, zajistili přistoupení dalších zemí, rozhodli se pro všeobecné volby, zrušili vnitřní hranice, zavedli společnou měnu a ve svých smlouvách jsme zakotvili základní práva. Náš evropský projekt je tedy projektem

úspěšným. Možná není dokonalý, ale jsme baštou liberální demokracie, osobních svobod, svobody myšlení a bezpečnosti. Jsme inspirací pro miliony lidí v Evropě i na celém světě.

Tato konference nicméně také ukazuje, že mezi tím, co je nyní Evropa schopna poskytnout, a očekáváním lidí je velký rozdíl. Proto v další fázi potřebujeme ustavit konvent. Na jeho svolání bude Evropský parlament trvat. Některé otázky totiž nelze odkládat.

To platí pro obranu. Potřebujeme novou bezpečnostní a obrannou politiku, neboť víme, že se vzájemně potřebujeme a že sami jsme zranitelní. V této věci nemusíme znovu objevovat Ameriku. Můžeme využít stávající spojenectví a navázat na ně místo toho, abychom s nimi soutěžili.

Totéž platí i pro energetiku. Jsme stále příliš závislí na autokratických režimech. V situaci, kdy stále existují energetické ostrovy. V situaci, kdy se snažíme zbavit závislosti na Kremlu a investujeme do alternativních zdrojů energie, se musíme vzájemně podporovat. V situaci, kdy chápeme, že obnovitelné zdroje jsou nepostradatelné jak pro zabezpečení energií, tak pro ochranu životní prostředí. Ale toho můžeme dosáhnout jen společně.

Platí to rovněž pro změnu klimatu. Jde o výzvu naší generace a Evropa se postavila do čela globálních snah o její vyřešení.

Odkládat nelze ani otázku zdraví. Musíme se poučit z pandemie a propojit zdravotnictví našich zemí, předávat si informace a sdílet zdroje. Nemůžeme dopustit, aby se s další epidemií náš život zastavil. Naší první reakcí nemůže být opětovné zavírání hranic.

Dále se musíme zabývat naším ekonomickým modelem, který musí být dostatečně flexibilní, aniž by však svazoval ruce příštím generacím. Usilujeme o model, v němž budeme schopni vytvářet pracovní příležitosti, které potřebujeme k prosperitě.

Odkládat nelze ani otázku migrace, jak nám ukázaly různé videozáznamy a vyslechnutá svědectví. Stále nám chybí systém, který by byl spravedlivý k těm, kdo potřebují ochranu, rázný k těm, kdo ji nepotřebují, avšak také tvrdý k těm, kdo zneužívají nejzranitelnější osoby na světě.

Otálet nesmíme ani s problematikou rovnosti a solidarity. Naše Evropa musí být i nadále místem, kde člověk může být sám sebou a kde jeho potenciál není ovlivněn místem narození, pohlavím či sexuální orientací. Musí být Evropou, která hájí naše práva – práva žen, menšin, práva každého z nás. Musí být Evropou, která nikoho neopomíjí.

Chtěla bych, aby přinejmenším v těchto oblastech byla Evropa lídrem. Protože pokud se jím nestaneme my, naše místo zaujme jednoduše někdo jiný.

Drazí Evropané,

do Konference o budoucnosti Evropy se zapojily statisíce lidí z celé Evropy. Měsíce diskusí a živých debat nám přinesly bohatou zkušenost s participativní demokracií. Děkuji vám za to, že věříte ve slíbenou Evropu.

Obzvláště bych chtěla poděkovat panu Verhofstadtovi, paní Šuicové a zástupům předsednictví Rady, tedy premiérovi Costovi a ministrovi Beauneovi, za to, že se ujali vedení celého procesu.

Chci také poděkovat našemu zesnulému předsedovi Davidovi Sassolimu, který by na nás byl velmi hrdý. Tento projekt by se samozřejmě neuskutečnil bez všech zapojených zaměstnanců. Ráda bych vás požádala o potlesk pro zaměstnance Evropského parlamentu a dalších orgánů, kteří na zdaru této akce tvrdě pracovali. Všem vám děkuji za to, že věříte v tento projekt, bojujete za Evropu a vzdorujete cynikům.

Je jednodušší být cynikem a populistou a soustředit se na vlastní zájmy. Měli bychom ale ukázat, co se za populismem, cynismem a nacionalismem skutečně skrývá: falešné naděje vzbuzované těmi, kdo nemají žádné odpovědi. Těmi, kdo se bojí vydat se na tvrdou a dlouhou cestu pokroku.

Evropa se nikdy nebála. Teď je na čase pokračovat kupředu, a nikoli ustupovat zpět.

Opět jsme se ocitli v rozhodujícím bodě evropské integrace a neměli bychom ignorovat žádné návrhy na změny. Měli bychom akceptovat jakýkoli proces, kterým musíme projít, abychom dosáhli cíle.

Do politiky jsem se zapojila už jako studentka, protože jsem věřila, že tím pravým místem pro mou generaci je Evropa. Stále tomu věřím. Pro nás neexistuje stará a nová Evropa. Neexistují velké a malé členské státy. Je nám jasné, že myšlenky mají větší váhu než zeměpisná vymezení.

Ten pocit, který jsem zažila před 18 lety, kdy do EU vstoupilo 10 zemí včetně mé vlasti, si budu navždy pamatovat. Odpočítávali jsme vteřiny, než odbije půlnoc prvního května, a s ostatními jsme prožívali všudypřítomnou radost, naději a nadšení z důvěry v budoucnost. Dnes k nám upírají zrak lidé na Ukrajině, v Gruzii, v Moldavsku a stále i na západním Balkáně a v očích mají tutéž vizi. Každá země musí jít samozřejmě vlastní cestou, ale neměli bychom se bát využít potenciálu Evropy ke zlepšení životů lidí tak, jak to Evropa udělala pro mou zemi.

Konec konců jsme se sešli v Den Evropy, v roce věnovaném mládeži a v sídle Evropského parlamentu ve Štrasburku. Žádné jiné místo není vhodnějším symbolem síly demokracie a síly Evropy k tomu, abychom společně učinili další krok.

Nastal čas reagovat, protože Evropa nás volá. Nastal čas jednat.

Děkuji vám.